

faaet en Leilighed, hvorved disse ærede nye Medlemmer kunne vise, i hvor høi Grad de ere selvstændige overfor Ministeriet i Behandlingen af disse Sager. De ville nu kunne vise, om de ville være med os for at fremme, hvad der i begge Thing har været Stemning for, eller om de ikke ville gaa videre, end den ærede Finantsminister niener, at man bør gaa. De ville nu kunne vise, i hvor høi Grad de have lagt sig den ærede Ministers Advarsel i denne Retning paa Sinde. Jeg nærer det Naab, at de ærede nye Medlemmer i denne Henseende kunne gjøre Nytte, naar de alvorlig ville, hvad jeg ikke tvivler om; men nu faaer vi jo at se, Med. Hensyn til de gamle Medlemmer her i Thinget have vi jo, som det er blevet bemærket af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), faaet en Anvisning fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) om, at Skibsafgiften hos os er urimelig stor, ogaa med Hensyn til den udenrigste Fart, dog det vil jo fra det ærede Medlems Side ikke kunne blive ved Ord alene. Vi maa vel være enige med det ærede Medlem i, at dette Spørgsmaal om Skibsafgifterne kan holdes helt frit og udenfor Forbindelse med Toldfatserne, om hvilke vi jo vide, hvor vanskeligt det kan blive at vrøle ved en enkelt. Derom kunne vi som sagt være enige med det ærede Medlem. Men det er naturligvis ikke nok at staa op her i Thinget og udtale sig om et eller andet Onske, som kunde næres; man maa ogsaa gaa saa vidt, at man virkelig gjør Forsøg paa at faa dette Onske fyldstgjort. Med det foreliggende Lovforslag der jeg meget lidt tilfreds. Jeg er ikke i Stand til at skjønne, hvem det er, der vil faa nogen virkelig Nytte af de 70,000 Kr. som her er Tale om. Selv om den ærede Finantsminister vil byde aldrig saa lidt, forekommer Lovforslaget mig dog altfor karrig tilnaalt. Den ærede Minister siger i § 3, at lige med Indenrigsfart kan behandles de og de Distrikter. Jeg ser da, at den ærede Minister modsætter sig at ophæve en efter mit Skøn siden 1864 bestaaende Aretfærdighed, den at f. Ex. Farten mellem nogle østjydske Kjøbstæder, d. v. f. Kolding og Fredericia — jeg kunde maaske tage nogle hvide Byer med — og Flensborg Fjord behandles som Udenrigsfart. Ministeren fastholder altsaa her den Grændse, som i sin Tid skaffede os Østetolden, thi tidligere havde, som bekendt, Østetolden ingen Betydning den Gang, vi nemlig endnu havde Monarkiets Toldgrændse. Det er Flytningen af denne Grændse, som pludselig over skar vor Toldbrogivning, og som har fremkaldt den Ubillighed, at Ryskfarten i disse Egne har faaet en altfor stor Belastning ved at gaa over fra Indenrigsfart til Udenrigsfart. Det er dog virkelig en besynderlig Afgift f. Ex. at en Skude fra Kolding, der henter Mursten fra Flensborg Fjord, skal betale 3 Mk. for hver Kommercelæst, den

indsfører, altsaa en Fragtstat, naar den gjør en Snes Reiser om Sommeren, paa 200 Daler, medens man kan indføre de kostbareste Varer pr. Jernbane fra Hamborg og andre Steder i Udlandet uden at forlange en eneste Skilling i Fragtstat, thi selve Fragten maa naturligvis betales lige godt, hvad enten man færdes paa Søen eller paa Land. Vilde man anvende den Slags Næringsregler, at man søgte at begunstige de flesvigste og holstenfke Jernbaner paa den danske Skibsfaris Beføstning, saa var der dog en lille Smule Logik deri, men da det naturligvis ikke kan være Meningen, saa er der virkelig ikke nogen Fornuft i at belaste Skibsfarten med en saadan Skat. Den Vedkommende maa betale Bygningsafgift, Næringsstat, personlig Skat, Toldafgift, Havnepenge, Bolværkspenge, Briskepenge, og saa har han oven i Kjøbet denne ekstraordinære gamle Skat af 3 Mk. pr Kommercelæst for en saa lille Søvei som den nævnte, og det finder den ærede Minister urimeligt at forandre, at dømmen efter hans Motiver. Ifølge den bestaaende Lovgivning forlanges der i Fragtstat pr Kommercelæst af den fineste Savakaffe, som kommer langveis fra, ikke mere, end der forlanges af en Kommercelæst Mursten, som kommer seilende en Snes Mil i Lillebelt, og dog advarer den ærede Minister os imod at gjøre Forandringer i denne Lov. Jeg kan ikke begribe den finansielle Fornuft, der tror, at Samfundet under vore Forhold staa sig vel ved, at man regner Statens Indtægter, efter hvad der direkte indflyder i Statskassen ved Skatter, uden at man tænker paa, at den Byrde, man derved lægger paa Samfundet og Næringsveiene, maaske i mangfoldig Grad svækker det fri Erhverv og derved Statsfundets Indtægter i det Hele. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg forventer fra Høires Side og navnlig fra de ærede nye Medlemmer en Erlutning til de Betragtninger, som her ere fremsatte angaaende Sagen selv. Jeg er overbevist om, at den ærede Finantsministers Hjerte vil være mildere stemt, lige over for de Krav, der reises herfra, naar de reises fra hans Venner her i Thinget sammen med os, og at han ved en saadan Ortræden fra de Herrer, Side vil være lettere at formaae til at give noget efter, end naar vi staa alene, thi staa vi alene, kan det atter blive til et Princip at staa imod dem, som vove at gaa videre, end den ærede Ministers Advarsel med Hensyn til den foreliggende Sag tillader.

Finantsministeren (Strup): Det ærede Medlem, som nu udtalte sig, har den ubestridelige Fordel i Diskussionen ligeoverfor mig, at han kjender, hvad det Udvalg, der blev nedsat forrige Gang angaaende denne Sag, har indstillet. Jeg kjender det ikke. Jeg aner det ikke, men efter Udtalelserne fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) maatte jeg antage, at de vare meget vidtgaende, og efter